

ÎNCHEIERE

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Anișoara Bucliș

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Veaceslav Crijičovschi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Veaceslav Crijičovschi, reprezentat de avocatul Iosif Mardari, casată hotărârea Judecătoriei Edineț din 15 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 9 februarie 2016, ÎM „Incaso” SRL, prin intermediul Oficiului Poștal a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Crijičovschi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 20 octombrie 2013, între ÎCS „Iute Credit” SRL în calitate de creditor și Veaceslav Crijičovschi în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 556083.

Menționează că pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să achite pe lângă valoarea împrumutului, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

Afirmă că deși la 20 octombrie 2013, ÎCS „Iute Credit” SRL și-a onorat obligațiunile contractuale, transferând lui Veaceslav Crijičovschi împrumutul stabilit de părți, Veaceslav Crijičovschi nu și-a onorat obligațiunile de rambursare a datoriei.

Notează că Veaceslav Crijičovschi a fost înștiințat în mod repetat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate de către ÎCS „Iute Credit” SRL.

Evidențiază că de către ÎM „Incaso” SRL de asemenea a fost expediată o reclamație în adresa lui Veaceslav Crijičovschi, prin care ultimul a fost informat încă odată despre nerespectarea de către el a clauzelor contractuale și anume, obligațiunea de returnare a împrumutului, dobânzii stabilite, taxei aferente la contract și respectiv, penalităților calculate potrivit contractului. La fel, Veaceslav Crijičovschi a fost anunțat despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor, conform prevederilor contractului de împrumut.

Relevă că datoria lui Veaceslav Crijičovschi față de ÎCS „Iute Credit” SRL constituie suma de 12667,4 lei, calculată conform prevederilor contractului de împrumut și care este compusă din suma principală a contractului în mărime de 4641,57 lei, taxa aferentă contractului în mărime de 1021,14 lei, dobânda conform contractului în mărime de 321,45 lei, penalitatea pentru reziliere în mărime de 1297,5 lei și penalitatea contractuală pentru întârziere în mărime de 5385,74 lei, adică 0,5 % din suma datoriei restante calculată pentru o perioadă de 180 zile.

Explică că luând în considerație că Veaceslav Crijičovschi a recunoscut datoria și a achitat parțial din valoarea acesteia 3000 lei, suma restantă constituie 9667,4 lei.

Indică că prezenta acțiune este înaintată de către ÎM „Incaso” SRL în baza contractului de cesiune nr. 1 din 1 iunie 2010 încheiat între ÎCS „Iute Credit” SRL și ÎM „Incaso” SRL, prin care ÎCS „Iute Credit” SRL a transmis dreptul de creanță către ÎM „Incaso” SRL și în temeiul Actului de predare-primire.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 525 alin. (1), 556 alin. (1), 557, 624 alin. (1) și (3), 867 alin. (1) , 872 alin. (2) CPC, art. 96 alin. (1) și (1¹), 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Veaceslav Crijičovschi în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a datoriei în sumă de 9667,4 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 900 lei și a taxei de stat în sumă de 332 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 15 iulie 2016, a fost respins demersul reprezentantului pârâtului Veaceslav Crijičovschi, avocatul Iosif Mardari cu privire la scoaterea cererii de pe rol în temeiul art. 267 lit. a) CPC.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 15 iulie 2016, acțiunea a fost admisă.

A fost încasat de la Veaceslav Crijičovschi în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de 9667,40 lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 1232 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Veaceslav Crijičovschi, reprezentat de avocatul Iosif Mardari și menținută încheierea Judecătoriei Edineț din 15 iulie 2016 și hotărârea Judecătoriei Edineț din 15 iulie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2017, a fost admis recursul declarat de către Veaceslav Crijičovschi, reprezentat de avocatul Iosif Mardari, casată decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, a fost admis apelul declarat de către Veaceslav Crijicovschi, reprezentat de avocatul Iosif Mardari, casată hotărârea Judecătoriai Edineț din 15 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Veaceslav Crijicovschi în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de 984,16 lei, dobânda de întârziere în sumă de 266,01 lei, penalitatea în sumă de 885,74 lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 770 lei.

În rest, pretențiile ÎM „Incaso” SRL au fost respinse.

La 4 ianuarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Anișoara Bucliș, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe. Totodată a solicitat încasarea taxei de stat achitată pentru cererea de recurs depusă în sumă de 135 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel cu privire la calcularea cuantumului penalităților contractuale solicitate de către ÎM „Incaso” SRL.

Cu referire la prevederile art. 624 alin. (1) și (4) Cod civil, susține că prin contractul de împrumut nr. 556083 din 20 octombrie 2013, încheiat între ÎCS „Iute Credit” SRL și Veaceslav Crijicovschi, părțile contractuale au prevăzut că pentru întârzierea rambursării ratelor conform graficului de returnare a împrumutului acordat, Veaceslav Crijicovschi va achita o penalitate de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere și 25 % din suma împrumutului acordat drept penalitate de reziliere anticipată a contractului, clauze negociate și convenite de către părțile semnate.

Având în vedere dispozițiile art. 630 Cod civil, indică că reducerea clauzei penale se înlăptuiește conform principiului contradictorialității, de aceea toate circumstanțele/împrejurările care confirmă disproporționalitatea clauzei penale urmau să fie probate de către debitor.

Menționează că reducerea clauzei penale urma a avea loc la cererea debitorului Veaceslav Crijicovschi, care nu a fost înaintată de către acesta, astfel încât Veaceslav Crijicovschi nu a fost prezent nici la una din ședințele de judecată, care au avut loc atât în prima instanță, cât și în instanța de apel.

În opinia recurente, faptul că instanța de apel nu a calculat penalitatea pentru perioada de întârziere din luna noiembrie 2013 și până în luna mai 2016, consideră o scutire nemotivată a lui Veaceslav Crijicovschi de plata penalităților.

Explică că odată cu acordarea sumei împrumutului, Veaceslav Crijicovschi a achitat doar o rată de rambursare în anul 2013, iar următoarele achitări au fost efectuate abia în anul 2016 și respectiv, în contul lui Veaceslav Crijicovschi s-a acumulat o penalitate contractuală în mărime de 5385,74 lei.

Insistă că instanța de apel a interpretat greșit normele de drept material și a redus eronat penalitatea până la suma de 885,74 lei, or, Veaceslav Crijicovschi nu a achitat suma împrumutului mai bine de 2 ani.

Remarcă că de către instanța de apel au fost interpretate eronat și prevederile art. 586 alin. (4) Cod civil, care prevăd că în cazul în care suma achitată de către

debitor nu este suficientă pentru a putea stinge întreaga datorie, aceasta se va acoperi în următoarea ordine prioritară: cheltuielile de judecată, dobânzile și alte obligații de plată, obligația principală.

Subliniază că distribuirea plăților în modul efectuat de către instanța de apel este nejustificată, deoarece Veaceslav Crișticovschi a efectuat 2 achitări de rambursare a împrumutului în anul 2013, în sumă de 750 lei și respectiv, 2000 lei și în anul 2016 a efectuat o achitare în sumă de 3000 lei, iar instanța de apel eronat a plasat în contul sumei împrumutului, achitarea efectuată în anul 2016 de către Veaceslav Crișticovschi, or aceasta în primul rând urma să acopere suma penalităților și apoi restul componentelor datoriei.

Cu referire la prevederile art. 118 alin. (1) CPC, obiectează că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că contractul de împrumut nu a fost negociat cu Veaceslav Crișticovschi.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 2 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 235 vol. I) și care a fost recepționată de către recurentă la data de 7 noiembrie 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 237 vol. I).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Anișoara Bucliș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Anișoara Bucliș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Anișoara Bucliș ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Anișoara Bucliș se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan